

a) Calidade do proxecto (grao de desenvolvemento, elaboración, axuste entre o proxecto e o orzamento, presentación e outras convocatorias de axuda).

b) Utilización de recursos de Galicia (persoal artístico, técnico e servizos instalados en Galicia, así como a rodaxe na Comunidade Autónoma).

c) Viabilidade do proxecto (grao de financiamento garantido, % de axuda solicitada, compromisos de distribución).

d) Capacidade empresarial do solicitante ou grupo de empresas que apoia o proxecto (facturación, proxectos realizados, persoal).

e) Calidade artística (orixinalidade e creatividade do proxecto).

O artigo 15 regula a contía das subvencións, que quedará determinada da seguinte forma:

1. Proxecto de curtametraxe: ata o 60 % do custo total.
2. Proxectos de longametraxe: ata o 40 % do custo total.
3. Proxectos de vídeo-creación: ata o 60 % do custo total.
4. Proxectos de documentais: ata o 60 % do custo total.
5. Proxectos de programa pilotos de series de televisión: ata o 50 % do custo total.
6. Proxectos de produción multimedia: ata o 60 % do custo total.

I.5. PAÍS VALENCIÀ

(*Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de juliol a desembre de 1999)

Mercè TEODORO

Advocada

Aquesta *Crònica* abasta el període compès entre juliol i desembre de 1999, temps durant el qual no s'ha produït, pel que fa a la matèria lingüística, cap canvi significatiu al panorama legislatiu valencià.

Lamentablement serà, doncs, la crònica d'una legislació definida per tres notes: escassetesa, continuïsmes i secessionismes lingüístic. En efecte, si exceptuem les publicacions de les incidències de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià, les normes publicades al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* es redueixen a la catalanització dels noms d'alguns municipis —fet que no és degut a l'interès de la Generalitat per normalitzar la toponímia sinó mèrit dels municipis afectats, per descomptat—, a la

reedició de determinats programes d'ensenyament, a la promoció de «l'ús del valencià» mitjançant minses subvencions repartides entre associacions festeres i culturals i ajuntaments i al manteniment de convocatòries literàries (ajudes a la traducció, literatura juvenil, teatre jove...) en les quals, a la pràctica, només es reconeix el dret a escriure en valencià, sense que s'hi establezca cap discriminació positiva per aquest motiu.

D'altra part, segueix en via morta la constitució de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, la creació de la qual va ser aprovada per la Llei 7/1998, de 16 de setembre. No podem dir, però, que lamentem la situació com tot seguit exposarem. Creiem, i cada volta s'aixequen més veus en aquest sentit, que la Llei de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua suposa un perillós punt d'inflexió en la normativa lingüística del català per diferents raons. En primer lloc, la Llei defineix «l'idioma valencià»,¹ definició de la llengua pròpia del País Valencià fins ara inexistent en la normativa autonòmica i que pel seu resultat afavoreix la interpretació nominalista, atesa la manca de referència a la denominació «llengua catalana» o «català». En segon lloc, la Llei atorga a la nova acadèmia la competència de determinar i elaborar la normativa lingüística d'aquest «idioma valencià» (article segon), fins ara atribuïda legalment a l'Institut d'Estudis Catalans, fet indubtable especialment des de la darrera modificació dels seus estatuts,² la qual cosa no només obre la porta a l'existència de dues normatives per al català sinó que, a més, dóna origen a un evident conflicte de normes.

Davant aquesta situació, sorprèn el silenci —equivalent al meu entendre a l'acceptació tàcita— de l'Institut d'Estudis Catalans, possiblement

1. Reproduïm ara la definició de *valencià* de la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de la Generalitat valenciana, de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), continguda al preàmbul de la dita norma: «El nostre Estatut d'autonomia denomina *valencià* a la llengua pròpia dels valencians, i per tant este terme ha de ser utilitzat en el marc institucional, sense que tinga caràcter excloent. L'esmentada denominació *valencià* i també les denominacions «*llengua pròpia dels valencians* o *idioma valencià* o altres, avalades per la tradició històrica valenciana, l'ús popular, o la legalitat vigent, no són ni han de ser objecte de qüestionament o polèmica. Totes serveixen per a designar la nostra llengua pròpia, la qual compartix la condició d'idioma oficial amb el castellà. El valencià, idioma històric i propi de la Comunitat Valenciana, forma part del sistema lingüístic que els corresponents estatuts d'autonomia dels territoris hispànics de l'antiga Corona d'Aragó reconeixen com a llengua pròpia.»

2. La disposició final de la Resolució de 23 de juny de 1997 (DOGC núm. 2425, de 3 de juliol), de modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Catalans, preveu que «S'entén que la llengua a què es refereix la lletra a) de l'article 2 és la reconeguda universalment com a català per la romanística, sense perjudici de les seves denominacions populars i de la de valencià emprada per la Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol, i per les disposicions legals que la modifiquen o que en deriven».

producte d'un excessiu escrúpol i prudència a l'hora de pronunciar-se sobre la legislació autonòmica valenciana. Efectivament, la Generalitat Valenciana és competent per a legislar sobre la llengua pròpia, d'acord amb la Constitució espanyola i l'Estatut d'Autonomia, però cap norma preveu que siga necessari atorgar la competència sobre la normativa lingüística a un organisme autonòmic i crear una pseudoacadèmia de nova planta.

En aquest sentit resulta paradigmàtica la solució adoptada per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, on no es parla d'institució normativitzadora o acadèmica —reservada a l'IEC— sinó que tant l'estatut com la llei de normalització parlen d'institució consultiva en l'àmbit de la comunitat autònoma,³ o per l'Estat francès, que ha reconegut l'Institut d'Estudis Catalans com a institució amb competència per al català.⁴ En definitiva, atès que l'Institut d'Estudis Catalans és institució reconeguda per l'Estat espanyol pel Reial decret 3118/1976, de 26 de novembre (BOE núm. 18, de 21 de gener de 1977), la possible objecció que no és una institució «valenciana» ni creada pels poders públics valencians tindria poc fonament. De fet, molt menys que objectar que la institució acadèmica que regula la normativa de l'altra llengua oficial al País Valencià, la Real Academia Española, no és valenciana ni instituïda pels poders públics valencians.

Per tot l'exposat, és palès que la concreta composició final de l'Acadèmia, per molt competents que siguen les persones designades, no pot subsanar les mancances denunciades. A més a més, el Partit Popular, amb majoria absoluta a les Corts valencianes, té previst constituir l'Acadèmia amb membres fidels a les seues tesis secessionistes. Ja ha anunciat que, si cal, modificarà la Llei per tal de rebaixar la majoria de dos terços del Parlament necessària per a la designació dels components.

3. A l'Estatut d'Autonomia s'estableix que «la institució oficial consultiva per a tot quant faci a la llengua catalana serà la Universitat de Palma de Mallorca» (disposició addicional segona de la Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, d'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears), manament reiterat en la Llei de normalització lingüística (disposició addicional tercera de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears).

Així, l'Estatut d'Autonomia reconeix l'existència de les «modalitats insulars de la llengua catalana» que seran «objecte d'estudi i protecció, sense perjudici de la unitat de l'idioma» (article 14) i la Llei de normalització lingüística estableix que «La Comunitat Autònoma de les Illes Balears podrà participar dins una institució adreçada a salvaguardar la unitat lingüística, institució que serà formada, d'acord amb la llei de l'Estat, en col·laboració amb altres comunitats autònomes que reconeixin la cooficialitat de la llengua catalana i decideixin formar-ne part».

4. Conveni entre la Universitat de Perpinyà i l'Institut d'Estudis Catalans de 16 de març de 1999.

Toponímia

Decret 236/1999, de 23 de desembre (DOGV núm. 3655, de 29 de desembre de 1999), del Govern valencià, pel qual s'aprova el canvi de denominació dels municipis que tot seguit es diran per la seua denominació tradicional en valencià.

El municipi de Lugar Nuevo de Fenollet, adoptarà la denominació tradicional en valencià de Llocnou d'En Fenollet.

El municipi de San Juan de Alicante, adoptarà la denominació tradicional en valencià de Sant Joan d'Alacant.

El municipi de Crevillente adoptarà la denominació tradicional en valencià de Crevillent.

El municipi de Vall de Laguart, adoptarà la denominació tradicional en valencià de la Vall de Laguar.

El municipi de Benichembla, adoptarà la denominació tradicional en valencià de Benigembla.

El municipi de Palomar, adoptarà la denominació tradicional en valencià del Palomar.

El municipi de Càrcer, adoptarà la denominació tradicional en valencià de Càrcer.

Ensenyament

Ordre de 29 de juny de 1999 (DOGV núm. 3558, d'11 d'agost), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual s'implanten nous ensenyaments en l'Escola Oficial d'Idiomes de Quart de Poblet. Els ensenyaments d'idiomes a què es refereix l'Ordre són els d'italià i de valencià, aquest darrer establert amb dubtosa legalitat.⁵

5. Normativa escoles oficials. Mitjançant el Reial decret 47/1992, de 24 de gener (BOE núm. 31, de 5 de febrer), del Ministeri d'Educació i Ciència, es van aprovar els continguts mínims corresponents als ensenyaments especialitzats de les «llengües espanyoles», impartits a les escoles oficials d'idiomes. Així es van fixar els ensenyaments de castellà, català, euskera i gallec.

Recordem que la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, estableix que els ensenyaments de les escoles d'idiomes tindran la consideració d'ensenyament de règim especial, l'estructura dels quals, així com els efectes acadèmics i les titulacions les regularà la seua legislació específica, la qual té caràcter de normativa de mínims susceptible de ser completada per les comunitats autònomes, i que és d'àmbit estatal (Reial decret 47/1992, ací comentat, Reial decret 967/1988, de 2 de setembre, publicat al BOE núm. 218, de 10 de setembre; Reial decret 1523/1989, d'1 de desembre, publicat al BOE núm.

Resolució d'1 de setembre de 1999 (DOGV núm. 3593, de 29 de setembre), de la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa i Política Lingüística, per la qual es resol la convocatòria de l'Ordre de 6 de març de 1999 (DOGV núm. 3482, de 27 d'abril), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, d'ajudes a la realització de projectes d'investigació i innovació educativa i desenvolupament curricular durant el curs acadèmic 1999/2000. Malgrat que aquesta convocatòria incloïa expressament els «materials curriculars per a l'ensenyament bilingüe», cap dels projectes subvencionats es refereix a aquesta matèria.

Ordre d'1 d'octubre de 1999 (DOGV núm. 3604, de 14 d'octubre), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen les ajudes de les accions descentralitzades del Programa Sòcrates de la Unió Europea:

Comenius, acció 1. Associacions entre centres escolars per a l'elaboració d'un projecte educatiu europeu;

Comenius, acció 3.2. Beques individuals de participació en activitats i cursos de formació contínua europea.

Lingua, acció E, projectes educatius conjunts per a l'aprenentatge de llengües.

Resolució de 22 de desembre de 1999 (DOGV núm. 3655, de 29 de desembre), de la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa i Política Lingüística, per la qual es convoca l'activitat de les escoles viatgeres per a l'any 2000. Com en anys anteriors, col·labora en la convocatòria el Ministeri d'Educació i Cultura i té com a objectius el descobriment, mitjançant intercanvi escolar, de la comunitat autònoma des d'un punt de visita de medi ambient global (aspectes geogràfics, ecològics, antropològics i lingüístics), i la convivència de l'alumnat de les diferents comunitats partici-

302, de 18 de desembre, que despleguen la Llei 29/1981, de 24 de juny, i publicada al BOE núm. 169, de 16 de juliol).

Tanmateix, al País Valencià, i per a regular els ensenyaments de la llengua pròpia a les escoles d'idiomes, es dicta una norma autonòmica, el Decret 48/1999, de 5 d'abril, del Govern valencià, pel qual es regulen els objectius i els continguts dels ensenyaments de valencià a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana. El Govern valencià, per tal d'impedir la denominació de *atalà* prevista per la norma estatal per a l'ensenyament a les escoles d'idiomes, decideix no aplicar el Reial decret 47/1992, pel qual s'estableixen els ensenyaments de les llengües espanyoles —entre les quals hi ha el català—, i per tant les corresponents titulacions. Així, al País Valencià s'ensenyava *valencià* a les escoles d'idiomes, sense que aquest ensenyament haja estat previst en la norma estatal que imperativament regula els ensenyaments de les escoles d'idiomes. En conseqüència, les titulacions expedides no gaudeixen del contingut i requestes legalment exigides, en no estar previstes per la norma imperativa.

pants; en concret, es recull a l'annex I d'objectius generals «fomentar la convivència i cooperació entre l'alumnat, acceptar les diferències culturals i lingüístiques dels diferents grups i potenciar el desenrotllament de les capacitats individuals».

L'activitat està dirigida als alumnes valencians de 5è i 6è cursos d'educació primària. Cal destacar que, com altres anys, en el llistat de comunitats autònomes per visitar no estan incloses les de llengua pròpia coincident.

Promoció social i cultura

Bases de 26 de juny de 1999 (DOGV núm. 3534, de 8 de juliol de 1999), de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, per les quals es convoquen ajudes econòmiques per als ajuntaments i mancomunitats de municipis, per a la realització d'activitats de promoció de l'ús del valencià.

Les mencionades ajudes, com a conseqüència de la firma del Conveni subscrit entre la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència i la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, seran per un import màxim de setanta-nou milions vuit-centes mil (79.800.000) pessetes per activitats desenvolupades dins l'any 1999.

Podran sol·licitar ajudes els ajuntaments i les mancomunitats de municipis del País Valencià.

Pel que fa als objectius, destaquem:

— Retolacions i senyalitzacions. Retolar, exclusivament en valencià, els indicadors urbans, els indicadors de carrers, la senyalització interior i exterior dels edificis municipals i la senyalització de camins: se subvencionen les despeses d'adquisició i retolacions dels indicadors.

— Cursos d'ensenyament del valencià per a funcionaris i empleats públics. Han de tindre una duració mínima de 60 hores lectives, i realitzar-se entre l'1 de gener i el 26 d'octubre de 1999. Han d'ajustar-se als programes oral, elemental i mitjà de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i han de tindre un mínim de 15 alumnes i un màxim de 35. Els professors hauran d'estar en possessió de la titulació corresponent: llicenciatura en filologia valenciana (*sic*), diploma de mestre de valencià o equivalents.

— També podrà sol·licitar-se la subvenció per a la realització de cursos per a la població adulta en general, quan es tracte de corporacions locals que no estiguen incloses dins del Programa d'Educació Permanent d'Adults.

— Campanya municipal de sensibilització i promoció de l'ús del valencià: activitats culturals i divulgatives, l'edició de guies turístiques, d'iti-

neraris de la naturalesa i activitats esportives i l'edició de programes de festes sense publicitat comercial.

— Creació i/o funcionament de l'Oficina Municipal de Promoció de l'Ús del Valencià. L'oficina haurà d'estar dotada de personal especialitzat. Disposarà, com a mínim, d'un tècnic de Promoció Lingüística pertanyent al grup A o B, el lloc de treball del qual tindrà unes característiques semblants a les que, per a la mateixa funció, té la Generalitat Valenciana.

L'oficina tindrà com a finalitats les següents:

a) Promoure l'ús del valencià en els diferents àmbits i actuacions municipals, especialment en allò que condueix a fer efectiu el compliment de la legislació en matèria lingüística i a coordinar les activitats i objectius de promoció de l'ús del valencià aprovat pel Consell de la Generalitat Valenciana.

b) La programació i la realització de campanyes municipals de sensibilització i promoció de l'ús del valencià i de normalització lingüística.

c) La realització d'activitats que fomenten l'ús del valencià en àmbits específics com esports, comerç, joventut, temps lliure, associacions cívi-ques, etc.

d) Promoure l'aprovació del reglament municipal de normalització lingüística i coordinar-ne l'aplicació.

e) Dinamitzar i impulsar l'ús del valencià en l'interior de l'ajuntament i facilitar assessorament en els aspectes lingüístics i de llenguatges específics.

f) Prestar suport a la traducció i correcció de textos de les publicacions i de tots aquells textos que hagen de tindre una àmplia difusió.

g) Organitzar cursos d'ensenyament del valencià per a funcionaris, empleats públics i població adulta no escolaritzada.

b) Prestar un servei públic d'assessorament legal i administratiu en assumptes de drets lingüístics.

Correcció d'errades de l'Ordre de 30 de març 1999 (DOGV núm. 3541, de 19 de juliol), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual s'aproven les bases i es convoca la concessió d'ajudes per a la producció editorial valenciana per al 1999.

Resolució de 18 de juny de 1999 (DOGV núm. 3550, de 30 de juliol), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual s'adjudiquen els premis de la Generalitat Valenciana per les activitats de promoció de l'ús del valencià realitzades per les comissions de les fogueres en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

Convocatòria de 22 de juny de 1999 (DOGV núm 3552, de 3 d'agost), de la Diputació Provincial d'Alacant, del Premi Enric Valor de Novella en Valencià 1999. La dotació del premi és de dos milions cinc-cents mil (2.500.000) pessetes.

Ordre de 12 de juliol de 1999 (DOGV núm. 3556, de 9 d'agost), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes a la traducció i l'edició d'obres literàries al valencià i del valencià a altres idiomes. Les ajudes tindran un import global màxim de 4.000.000 (quatre milions de pessetes).

Pel que fa a les bases, destaquem que podran sol·licitar les ajudes, les editorials, la seu de les quals es trobe situada en qualsevol Estat, que es comprometen a editar i traduir obres literàries en valencià i/o editar traduccions d'obres literàries del valencià a altres llengües. Una comissió tècnica examinarà les sol·licituds presentades i emetrà l'informe corresponent, tot tenint en compte, com a criteris prioritaris, l'interès cultural de l'obra (40 %), l'extensió (25 %), les característiques de la traducció (20 %) i el seu tiratge i pressupost (15 %).

Ordre de 2 d'agost de 1999 (DOGV núm. 3582, de 14 de setembre), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoca el III Certamen Juvenil de Literatura de la Comunitat Valenciana. S'estableixen 12 premis, per un import global màxim d'un milió vuit-cents mil pessetes (1.800.000 pessetes).

De les bases destaquem que hi poden participar els joves residents al País Valencià que el 31 de desembre de 1999 tinguen entre 17 i 26 anys d'edat i que cada participant només podrà presentar una obra en cada categoria i secció. Hi ha dues categories, poesia i narrativa, cadascuna de les quals té secció castellana (Miguel Hernández i Vicente Blasco Ibáñez) i secció valenciana (Ausiàs March i Jaume Roig).

Ordre de 2 d'agost de 1999 (DOGV núm. 3582, de 14 de setembre), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoca la Mostra de Teatre Jove 1999. L'import global màxim de les ajudes que es concediran serà de quatre milions de pessetes (4.000.000 de pessetes).

Resolució de 27 d'agost de 1999 (DOGV núm. 3585, de 17 de setembre), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual s'atorguen les ajudes econòmiques previstes a l'Ordre de 27 d'abril de 1999 (DOGV núm. 3495, de 14 de maig), per a les associacions cíviques sense finalitat lucratiua per la realització d'activitats de promoció de l'ús del valencià. L'import adjudicat és de 44.000.000 pessetes.

Recordem que a les bases d'aquesta convocatòria s'establia com a requisit per a l'obtenció de la subvenció que «*Les entitats beneficiàries hauran de respectar, en referència a la denominació de l'idioma i territori valencià, allò establert en la Constitució espanyola i l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana*», la qual cosa impedia accedir a les ajudes a aquelles associacions que utilitzen el terme «català» o «País Valencià» als seus estatuts.

En conseqüència hem de remarcar, en l'adjudicació de les ajudes, absències notables com ara Acció Cultural del País Valencià, l'entitat valenciana més important en matèria de promoció de la llengua i també la més gran pel que fa al nombre de socis, a qui li ha estat denegada en aquesta resolució la subvenció per «no complir les bases de la convocatòria». Cal destacar, a més, que l'import màxim concedit per associació és de 128.500 pessetes, xifra que contrasta amb la milionària subvenció concedida a la secessionista Reial Acadèmia de Cultura Valenciana que tot seguit relatarem.

Acord de 3 de novembre de 1999 (DOGV núm. 3624, de 12 de novembre), del Govern valencià, pel qual s'autoritza determinada transferència de crèdit del capítol IV del programa 458.10 Patrimoni artístic, als programes 422.50 Promoció i Ús del Valencià i 542.10 Investigació Científica i Tècnica, per import global de 66.000.000 de pessetes.

Segons el text de la resolució i deixant de banda l'adjudicació de 33.000.000 de pessetes a l'Acadèmia de Medicina de València prevista a aquest mateix Acord, «la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència té previst subscriure, d'una banda, un conveni de col·laboració amb la Reial Acadèmia de Cultura Valenciana que té per objecte establir les actuacions que han de seguir ambdues institucions per a impulsar, promoure i afavorir l'ús del valencià [...]. A aquest fi s'ha previst habilitar en els programes pressupostaris des dels quals es van a gestionar aquestes actuacions, dues línies de subvenció nominatives per import de 33.000.000 de pessetes cadascuna, que és la quantitat que la Generalitat Valenciana es compromet a aportar». El finançament s'extrau detraient la quantitat prevista del programa de Patrimoni Artístic.

En definitiva, s'acorda una subvenció nominativa a la Reial Acadèmia de Cultura Valenciana per import de 33.000.000 de pessetes que té com a normativa reguladora un conveni subscrit amb la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència —el contingut del qual ignorem atès que no ha estat publicat al DOGV— i per objectiu «el finançament de les activitats de promoció de l'ús del valencià amb cursos de valencià, edició de publicacions, difusió i divulgació d'activitats, etc.».

Aquesta subvenció nominativa a l'entitat més representativa i belligerant del secessionisme lingüístic i de l'anticatalanisme és una mostra evident de la direcció que pren la política lingüística de la Generalitat Valenciana. Els 33 milions de pessetes adjudicats a aquesta entitat privada suposen un greuge respecte els 79 milions adjudicats per repartir entre tots els ajuntaments i mancomunitats de municipis del País Valencià, entre els quals s'inclouen, lògicament, les tres capitals de província i la resta de ciutats importants, en concepte de promoció del valencià, o a les ridícules subvencions concedides a altres entitats no secessionistes, tal com comentàvem a l'apartat anterior.

Acord de 3 de novembre de 1999 (DOGV núm. 3656, de 30 de desembre), del Govern valencià, pel qual s'autoritzen determinats ajustaments pressupostaris per un import total de 52.500.000 pessetes, que impliquen transferir crèdits des del capítol IV Transferències corrents, dels programes 311.10 Direcció i Serveis Generals, de la Conselleria de Benestar Social, i 111.40 Gabinet del President de la Generalitat, als capítols II Despeses de funcionament, i VI Inversions reals, d'aquest últim programa, així com la supressió de determinades línies de subvenció.

El més destacat d'aquesta modificació pressupostària és que «s'autoritza la supressió [...] de la línia de subvenció 2401, Foment i promoció de l'ús del valencià, la dotació de la qual ascendia a 20.000.000 de pessetes».

Es constata una volta més el retall pressupostari per a la normalització lingüística i es consolida l'estratègia que prima el finançament de les entitats privades secessionistes front al finançament de les administracions públiques.

Funció pública

Informació pública de 28 de juliol de 1999 (DOGV núm. 3.590, de 24 de setembre), de l'Ajuntament de Sagunt, de l'extracte de les bases per a cobrir en propietat una plaça de tècnic en normalització lingüística publicada en el *Butlletí Oficial de la Província de València* número 9, de 12 de gener de 1999.

Resolució de 2 de desembre de 1999 (DOGV núm. 3649, de 21 de desembre), de la Subsecretaria del Secretariat del Govern i Relacions amb les Corts de la Conselleria de Presidència de la Generalitat Valenciana, per la qual es disposa la publicació de l'Acord de 27 de setembre de 1999, de cooperació entre la Generalitat Valenciana i l'Institut Nacional d'Administració Pública, per a la promoció del coneixement del valencià entre els

funcionaris de l'Administració de l'Estat a la Comunitat Autònoma Valenciana durant 1999.

Aquest conveni és, com els anys anteriors, resultat de la pròrroga tàcita del subscrit el 28 de desembre de 1995 i preveu que la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència aportarà de la seua pròpia àrea tècnica els recursos humans i materials necessaris per a garantir la convocatòria, l'organització i la realització dels cursos programats mentre que el finançament de la resta de les despeses, per un import total de 21.500.000 pessetes, es repartirà entre l'Institut Nacional d'Administració Pública i la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

Junta Qualificadora de Coneixements de València

Resolució de 22 de juny de 1999 (DOGV núm. 3532, de 6 de juliol), del President de la Junta Qualificadora de Coneixements de València, per la qual es fa pública la llista de resultats provisionals de la prova de coneixements orals de valencià.

Resolució de 15 de juliol de 1999 (DOGV núm. 3543, de 21 de juliol), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de València, per la qual es fa pública la llista de resultats provisionals de la prova de grau mitjà de coneixements de valencià i de les proves de capacitat tècnica.

Ordre de 24 de juny de 1999 (DOGV núm. 3544, de 22 de juliol), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es modifica parcialment l'Ordre de 16 d'agost de 1994, de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'estableixen els certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedirà la Junta Qualificadora de Coneixements de València i s'homologuen i es revaliden d'altres títols i certificats.

L'Ordre de 16 d'agost de 1994, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual s'estableixen els certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedirà la Junta Qualificadora de Coneixements de València i s'homologuen i es revaliden d'altres títols i certificats,⁶

6. Derogada parcialment per l'Ordre de 22 de desembre de 1995, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. La derogació afecta els certificats administratius de coneixements de català expedits per les comunitats catalana i balear i el títol de llicenciat en filologia catalana i equivalents expedit per qualsevol universitat de l'Estat. Recordem que aquesta derogació parcial va ser impugnada i que a hores d'ara el procés es troba al Tribunal Suprem a l'espera de resolució.

preveu en l'article 3 la possibilitat d'obtenir el certificat de grau elemental de coneixements de valencià acreditant haver superat els estudis de valencià en tots els cursos de l'educació primària i de l'educació secundària obligatòria.

En la mencionada Ordre es va introduir una disposició transitòria que preveia la possibilitat d'obtenir el mateix certificat mitjançant l'acreditació acadèmica d'haver superat els estudis de valencià en tots els nivells d'educació general bàsica. S'ha observat que es donen molts casos de persones que han realitzat els seus estudis seguint el sistema educatiu anterior a la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, i no ha cursat estudis de valencià en tota l'educació general bàsica, però sí en el batxillerat unificat polivalent i el curs d'orientació universitària, o en la formació professional. Atenent els programes de l'assignatura de valencià dels citats estudis, s'ha considerat que les persones que hagen superat la totalitat d'aquests, o la part que es considere suficient, també haurien de poder obtenir el certificat de grau elemental de coneixements de valencià.

Reproduïm ara el text de la resolució:

«Article únic

»Es modifica la disposició transitòria de l'Ordre de 16 d'agost de 1994, de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'establixen els certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedirà la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i s'homologuen i es revaliden d'altres títols i certificats, que passarà a tindre la següent redacció:

«Podran obtenir el certificat de grau elemental de coneixements de valencià

les persones que presenten la certificació acadèmica que acredite que han cursat i superat l'àrea o l'assignatura de valencià en algun dels següents estudis:

»a) En tots els cursos d'Educació General Bàsica.

»b) En un mínim de tres cursos d'entre els cursos de Batxillerat Unificat Polivalent i el Curs d'Orientació Universitària.

»c) En els dos cursos del primer cicle i en els dos primers cursos del segon cicle de Formació Professional.»

Resolució de 6 de juliol de 1999 (DOGV núm. 3550, de 30 de juliol), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià, per la qual convoca proves extraordinàries per a l'obtenció de certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedeix la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

La comissió delegada del Plenari de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià va acordar, en la sessió del passat 2 de juliol, acceptar la petició de realització de proves extraordinàries de coneixements de valencià per a jutges i magistrats formulada per la Subsecretaria de Justícia de

la Conselleria de Benestar Social, atenent el conveni de formació subscrit entre el Consell General del Poder Judicial i la Generalitat Valenciana.⁷

Les proves convocades són les relatives al grau elemental i al grau mitjà.

Resolució de 23 de juliol de 1999 (DOGV núm. 3550, de 30 de juliol), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de València, per la qual es fa pública la llista de resultats provisionals de la prova de grau superior de coneixements de valencià.

Resolució de 17 de novembre de 1999 (DOGV núm. 3630, de 22 de novembre), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de València, per la qual es fa pública la llista de resultats provisionals de la prova de coneixements orals de valencià.

Resolució de 30 de novembre de 1999 (DOGV núm. 3644, de 14 de desembre), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de València, per la qual es fa pública la llista de resultats provisionals de la prova de grau elemental de coneixements de valencià.

Resolució de 20 de desembre de 1999 (DOGV núm. 3653, de 27 de desembre), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de València, per la qual es fa pública la llista de resultats provisionals de la prova de grau superior de coneixements de valencià i de les proves de capacitat tècnica.

I.6. ILLES BALEARS (BOCAIB del segon semestre de 1999)

Antoni NADAL

Professor de llenguatge administratiu

Ajuts i subvencions

Decret 248/1999, de 26 de novembre, de modificació del Decret 103/1998, de 20 de novembre, pel qual es regulen les ajudes públiques a favor de les comunitats balears assentades fora de les Illes i de les entitats associatives per al foment de la participació ciutadana (*Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* –BOCAIB– núm. 151, de 4 de desembre de 1999).

7. Conveni de promoció de la NL a l'Administració de justícia valenciana, signat a València el 4 de novembre de 1986.